

prof.dr hab.n.med. Krystyna Olczyk
Katedra i Zakład Chemii Klinicznej
i Diagnostyki Laboratoryjnej
Wydział Nauk Farmaceutycznych w Sosnowcu

Ocena

dorobku naukowego, osiągnięcia naukowego oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej Pana dr n. med. Jana Jakuba Borysowskiego, w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne.

1. Dane biograficzne

Dr Jan Jakub Borysowski jest Absolwentem I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie. Studia ukończył w 2003 roku, po czym rozpoczął staż podyplomowy (2003r. – 2004r.) w Instytucie Transplantologii macierzystej Uczelni. W 2006 roku podjął pracę w Zakładzie Immunologii Klinicznej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (WUM), na stanowisku asystenta, którą – od 2013 roku – kontynuował na stanowisku specjalisty naukowo-technicznego, a od 2017 roku – na stanowisku adiunkta, na którym to zatrudniony jest w wymienionej jednostce organizacyjnej do chwili obecnej. W okresie od 31.09.2016r. do 31.12.2016r. pełnił obowiązki Kierownika tej jednostki organizacyjnej. W 2018 roku został zatrudniony także w Centrum Badań nad Rzetelnością w Nauce, Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk, gdzie również nadal pracuje, pełniąc funkcję Kierownika Centrum. W 2017 roku uzyskał (z wyróżnieniem) stopień naukowy doktora nauk medycznych, w zakresie biologii medycznej, w specjalności immunologia kliniczna, nadany uchwałą Rady I Wydziału Lekarskiego WUM, z dnia 08.03.2017r., po złożeniu wymaganych egzaminów oraz na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej, zatytułowanej: „Wpływ bakteriofagów na funkcje monocytów i neutrofili”. Promotorem rozprawy był Pan prof. dr hab. n.med. Andrzej Górski.

Podnosząc swoje kwalifikacje zawodowe oraz rozwijając zainteresowania naukowe, Habilitant odbył trzymiesięczny staż w *Center for Bioethics, Harvard Medical School*, w ramach stypendium Fundacji Kościuszkowskiej, czego potwierdzeniem jest stosowne oświadczenie, wydane przez władze uniwersyteckie, informujące o pobycie Habilitanta w Uczelni, w terminie od 01.11. 2019r. do 31.01.2020r. Efektem pobytu Habilitanta w wymienionej jednostce badawczej jest publikacja, która włączona została do osiągnięcia habilitacyjnego.

2. Ocena dorobku naukowego

Zainteresowania naukowe dr Jana Jakuba Borysowskiego dotyczą dwóch nurtów badawczych. Pierwszy z nich, konsekwentnie realizowany przez cały okres pracy naukowej Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego, dotyczy badań nad bakteriofagami, zaś drugi – podjęty po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia doktora, skupia się na zagadnieniach etyki medycznej, będących także przedmiotem osiągnięcia habilitacyjnego.

Zgodnie z analizą bibliometryczną publikacji autorstwa i współautorstwa Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego, sporządzoną przez Bibliotekę Główną Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, łączny *Impact Factor* opublikowanych prac wynosi 202,838 a sumaryczna wartość punktów MEIN: 3131. Do wartości współczynnika *IF* dodać należy

także wartość 3,740, wynikającą z współautorstwa listu do redakcji czasopisma *British Journal of Clinical Pharmacology*. Łączna liczba cytowań prac dr Jana J. Borysowskiego, wg Bazy Web of Science, wynosi 1515 (1329 bez autocytowań), zaś wg Bazy Scopus: 1578 (1393 bez autocytowań). Indeks Hirscha, wg obu wyżej wymienionych Baz, wynosi: 18.

Dorobek naukowy dr Jana J. Borysowskiego obejmuje 24 oryginalne, pełnotekstowe prace z tzw. listy filadelfijskiej, o łącznej punktacji IF = 70,202 oraz punktacji MEiN, wynoszącej 1301. Ponadto, Kandydat jest Współautorem 32 prac poglądowych, o łącznym wskaźniku IF, wynoszącym 132,636 i punktacji MEiN: 1822, oraz 3 prac poglądowych, opublikowanych na łamach czasopism nieposiadających IF, o łącznej punktacji MEiN: 8. W 9 publikacjach oryginalnych i 10 poglądowych jest pierwszym Autorem.

Na dorobek naukowy Kandydata składa się także Współautorstwo 7 rozdziałów w podręcznikach międzynarodowych, oraz Współautorstwo 3 komunikatów, prezentowanych na konferencjach międzynarodowych (2) i krajowej (1). Habilitant pełnił także funkcję Współredaktora dwóch monografii wydanych za granicą, a ponadto – jak wcześniej wspomniano, jest Współautorem listu do redakcji czasopisma *British Journal of Clinical Pharmacology*.

Z dorobku naukowego, Kandydat do stopnia doktora habilitowanego wyodrębnił 6 prac o łącznym IF = 32,644 (625 punktów MEiN, a po uwzględnieniu zmiany systemu kwalifikacji ministerialnej z 2017 r. – 780 pkt.), stanowiących osiągnięcie naukowe (w myśl art. 219 ust.1 pkt.2 lit.b. ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz.U. z 2021r., poz. 478).

O znaczącej aktywności naukowej dr Jana J. Borysowskiego świadczy Jego współpraca z jednostkami organizacyjnymi, krajowymi i zagranicznymi, takimi jak: Laboratorium Bakteriofagowe Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN we Wrocławiu, Interdyscyplinarna Pracownia Prawa Medycznego i Bioetyki, Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego, oraz – Instytut Etyki i Historii Medycyny Uniwersytetu w Tybindze. Efektem omawianej współpracy są wspólne publikacje zamieszczone na łamach prestiżowych, o międzynarodowej renomie czasopism, jak również i na łamach wydawnictwa krajowego.

Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego uczestniczył w realizacji kilku projektów, takich jak projekt prowadzony w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego – POIG (lata 2007 – 2012), którego był wykonawcą; - projekt KBN (w latach 2005 – 2008), którego był głównym wykonawcą; - projekt NCN – OPUS (w latach 2014 – 2018), którego był wykonawcą. Ponadto, kierował dwoma projektami badawczymi, takimi jak projekt realizowany w ramach KBN (2006 – 2009) oraz projekt Preludium, realizowany w ramach NCN (2016 – 2020).

Wyrazem uznania merytorycznych kompetencji i wiedzy dr Jana J. Borysowskiego były zaproszenia do przedstawienia 3 prezentacji ustnych (Warszawa, 2016 r., 2017 r., 2018 r.), podczas naukowych spotkań, jak i powierzenie Mu zrecenzowania artykułu naukowego, przedłożonego do redakcji czasopisma o międzynarodowym zasięgu, takiego jak *Journal of Law, Medicine & Ethics*.

Osiągnięcia naukowe dr Jana J. Borysowskiego zostały docenione w macierzystej Uczelni, czego wyrazem było uhonorowanie Habilitanta dwukrotnie Indywidualną Nagrodą Naukową III

stopnia oraz Zespołową Nagrodą Naukową I stopnia JM Rektora WUM. Ponadto, Habilitant został Laureatem nagrody przyznanej przez *Puls Medycyny*, pn. „Supertalenty w medycynie”.

Na początku swojej działalności naukowej, przed uzyskaniem stopnia doktora nauk medycznych, Habilitant zajął się badaniami nad bakteriofagami, oceniając: - interakcje między bakteriofagami a układem immunologicznym; - wybrane parametry immunologiczne u chorych zakażonych różnymi gatunkami bakterii antybiotykoopornych, którzy byli leczeni preparatami bakteriofagowymi; - skuteczność i bezpieczeństwo terapii fagowej. Najważniejsze z tych badań wykazały, iż: bakteriofagi T4 i A3/R – w przeciwieństwie do bakterii patogennych, nie indukują istotnego wybuchu tlenowego w ludzkich neutrofilach i monocytach *in vitro*; - oczyszczony preparat bakteriofaga A3/R oraz jego lizat nie indukują w sposób istotny degranulacji neutrofilii *in vitro*; - preparat bakteriofaga T4 w sposób istotny hamuje adsorpcję ludzkiego adenowirusa do komórek docelowych oraz jego replikację; bakteriofagi są skuteczne w profilaktyce zakażenia gronkowcem złocistym myszy w stanie immunosupresji. Ponadto, Habilitant sformułował hipotezę dotyczącą modyfikacji enzymów litycznych kodowanych przez bakteriofagi, w celu umożliwienia im translokacji przez błony komórek eukariotycznych i eliminacji bakterii wewnątrzkomórkowych. Wyniki powyższych badań zostały opublikowane w specjalistycznych, o międzynarodowym zasięgu, renomowanych czasopismach, takich jak np. *Viral Immunology*, *Viruses*, *Future Microbiology*, *Advances in Virus Research*, *BMC Microbiology*, oraz – *Medical Hypotheses*. Niektóre z wyników badań stały się także przedmiotem rozprawy doktorskiej, pt. „Wpływ bakteriofagów na funkcje monocytów i neutrofilii”.

Po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych, zainteresowania badawcze Habilitanta w dalszym ciągu obejmowały badania nad bakteriofagami (a), lecz także skupiły się na zagadnieniach, dotyczących etyki medycznej (b).

Ad.a. W ramach kontynuowanego tematu badawczego, Habilitant oceniał wpływ bakteriofagów na ekspresję genów w różnych liniach komórek eukariotycznych, przedstawił nowe możliwości zastosowań terapeutycznych bakteriofagów, m.in. w chorobie przeszczep przeciw gospodarzowi, w zakażeniach patogenami niebakteryjnymi, w chorobach autoimmunologicznych wątroby, chorobach alergicznych, oraz – sepsie. Najważniejsze wyniki powyższych badań zamieścił w znaczących czasopismach, takich jak *Postępy Higieny i Medycyny Doświadczalnej* (2x), *Frontiers in Immunology*, *Frontiers in Microbiology*, *Clinical and Experimental Immunology*, *Experimental Biology and Medicine*.

Ad.b. Habilitant: - wykazał, że większość kodeksów etyki lekarskiej zawiera niedostateczne wytyczne w zakresie różnych modeli podejmowania decyzji w praktyce klinicznej, zwłaszcza modelu wspólnego podejmowania decyzji (*shared decision making*); - ocenił wytyczne etyczne (i w pewnym stopniu regulacje prawne), dotyczące rejestrowania i publikowania wyników badań klinicznych; - analizował kwestie zastosowania terapeutycznego leków niezarejestrowanych (*compassionate use* lub *expanded access*) oraz zalecenia etyczne i regulacje prawne dotyczące tej terapii; - wykazał istotne znaczenie terapii lekami niezarejestrowanymi dla zdrowia publicznego. Swoje odkrycia opisał na łamach czasopism z tzw. listy filadelfijskiej, m.in. *Patient Education and Counseling*, *British Journal of Clinical Pharmacology* oraz – *European Journal of Internal Medicine*. Powyższa tematyka stała się także przedmiotem cyklu publikacji, składających się na osiągnięcie habilitacyjne, które omówione zostanie w kolejnym rozdziale niniejszej recenzji.

Oceniając naukową sylwetkę dr Jana J. Borysowskiego stwierdzam z pełnym przekonaniem, iż Jego publikacje, obejmujące dwa nurty badawcze, z których pierwszy dotyczy badań nad bakteriofagami, zaś drugi – zagadnień etyki medycznej, wnoszą wiele cennych informacji, zarówno o charakterze poznawczym jak i aplikacyjnym. W odniesieniu do pierwszej tematyki badawczej – uzyskane wyniki, istotne dla potwierdzenia bezpieczeństwa terapii fagowej, mogą w przyszłości prowadzić do zastosowania preparatów bakteriofagowych w leczeniu niektórych zakażeń adenowirusowych. Drugi z wymienionych wyżej cykli badań wskazuje na istnienie, a jednocześnie znaczenie ważnych problemów etycznych w medycynie, z których te, przeanalizowane przez Habilitanta powinny być dostrzeżone i brane pod uwagę przez środowisko lekarskie, celem podniesienia standardów postępowania terapeutycznego.

3. Ocena osiągnięcia naukowego, określonego w art. 219 ust.1 pkt.2 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Dz.U. z 2021r., poz. 478.

Osiągnięcie naukowe, noszące tytuł: „*Terapia z zastosowaniem niezarejestrowanych produktów leczniczych: identyfikacja i analiza kluczowych aspektów etycznych*”, stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego dr Jana J. Borysowskiego, jest cyklem sześciu, spójnych tematycznie prac, opublikowanych w latach 2017– 2021. Trzy z nich to prace doświadczalne, zaś pozostałe trzy – to prace pogładowe. Opublikowane zostały w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, takich jak *Journal of Medical Internet Research*, *British Journal of Clinical Pharmacology* (2x), *International Journal of Cancer*, *BMC Medical Ethics*, *BMC Medicine*,

Łączna wartość współczynnika oddziaływania (IF) wymienionych publikacji wynosi 32,644, a punktacja MEiN: 625 (a po uwzględnieniu zmiany systemu kwalifikacji ministerialnej z 2017 r. – 780 pkt.). We wszystkich publikacjach, wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, dr Jan J. Borysowski jest pierwszym Autorem oraz Autorem korespondującym, co świadczy o Jego wiodącym wkładzie w planowanie badań, ich analizę i interpretację, oraz przygotowanie manuskryptów do druku. Potwierdzeniem wkładu Habilitanta w powyższe jest zadeklarowany przez Niego, procentowy udział w opracowaniu manuskryptów, mieszczący się w granicach 85 – 90%, a ponadto, szczegółowe określenie merytorycznego wkładu w powstanie każdej publikacji. Współautorzy publikacji złożyli oświadczenia wskazujące na Ich merytoryczny udział w powstaniu poszczególnych prac omawianego cyklu. Należy podkreślić, iż trzy publikacje zostały opracowane jedynie przez dwóch Autorów (Habilitant i Współautor), zaś pozostałe trzy – przez trzech Autorów (Habilitant i dwóch Współautorów).

Tematyka badawcza osiągnięcia naukowego Kandydata stanowi kontynuację jednego z nurtów Jego badań, tj. rozpoczętego po uzyskaniu – w 2017 roku – stopnia doktora, a jednocześnie, po nawiązaniu – w tym samym roku – współpracy z Profesorem Hansem-Jörgiem Ehnim, z Instytutu Etyki i Historii Medycyny, Uniwersytetu w Tybindze, gdzie Habilitant podjął badania dotyczące głównie etycznych aspektów terapii przy użyciu leków niezarejestrowanych, oraz – dotyczące różnych modeli podejmowania decyzji w medycynie. Wynikiem tej inspirującej współpracy stały się 3 wspólne publikacje, z których dwie weszły w skład cyklu habilitacyjnego. W każdej z 3 prac Habilitant jest pierwszym i korespondującym Autorem. Wiedza i doświadczenie, wynikające ze wspomnianej współpracy przyczyniły się do zaprojektowania dalszych badań, efektem których stały się kolejne publikacje cyklu habilitacyjnego.

Celem badań, których wyniki stały się podstawą recenzowanego cyklu publikacji, była dogłębna analiza zagadnień, a właściwie problemów natury etycznej, związanych z terapeutycznym stosowaniem leków niezarejestrowanych. Problemami, jakie zdaniem Habilitanta należało

poddać systematycznej analizie, z pomocą nowoczesnych narzędzi informatycznych, były: - dostępność dla lekarzy i pacjentów informacji, dotyczących możliwości stosowania terapii z zastosowaniem leków niezarejestrowanych (TzZLN); - publikowanie wyników TzZLN; - konflikty interesów związane z prowadzeniem TzZLN i źródła finansowania programów TzZLN, ze szczególnym uwzględnieniem ich wpływu na sposób publikowania wyników terapii; - zasady etyczne TzZLN, tj. dotyczące warunków, jakie muszą być spełnione aby zastosowanie niezarejestrowanego leku można było uznać za etyczne, oraz zalecenia zawarte w kodeksach etyki lekarskiej; - opiniowanie przez komisje bioetyczne programów TzZLN. Dla realizacji nadrzędnego, wyżej przedstawionego celu swoich badań, Habilitant przedstawił też propozycje rozwiązania niektórych z analizowanych kwestii.

Przeprowadzone przez Habilitanta badania wskazały na istnienie wielu problemów etycznych, związanych z prowadzeniem TzZLN. Badania te dowiodły, iż: - informacje dotyczące programów TzZLN, a zamieszczane na łamach publicznie dostępnych rejestrów różnych rodzajów badań biomedycznych, są fragmentaryczne, co sprawia, że szanse na zastosowanie takiej terapii są nierówne. Jak stwierdza Habilitant, przemysł farmaceutyczny nie wypracował dotąd szeroko przyjętych standardów udostępniania pacjentom nowych produktów leczniczych w programach TzZLN, co stanowi o istnieniu różnic w zasadach rekrutacji między programami sponsorowanymi przez różne firmy farmaceutyczne. Zdaniem Habilitanta, obligatoryjne rejestrowanie – w sposób prospektywny – programów TzZLN, podobnie jak w przypadku badań klinicznych, wyrównałoby dostęp lekarzy i pacjentów do informacji dotyczących nowych, jeszcze niezarejestrowanych produktów leczniczych; - wyniki wielu programów TzZLN, będących komplementarnymi wobec badań klinicznych źródłami wiedzy o działaniach leków, nie są publikowane. Niepublikowanie wyników TzZLN należy – w opinii Autora – uznać za nieetyczne, bowiem pozyskane dane miałyby duże znaczenie, zarówno dla lekarzy jak i przyszłych pacjentów; - autorzy większości publikacji zawierających wyniki programów TzZLN pozostają w konflikcie interesów z producentami leków, stosowanych w tych programach. Najczęstszym rodzajem konfliktów są indywidualne konflikty finansowe (IKF). Finansowanie programów TzZLN przez przemysł farmaceutyczny niesie za sobą istotne implikacje etyczne, bowiem wiąże się z częstszym publikowaniem pozytywnych wniosków na temat skuteczności i bezpieczeństwa niezarejestrowanych produktów leczniczych, co może być wyrazem braku bezstronności i obiektywności autorów w prezentowaniu wyników badań; - dla przeprowadzenia TzZLN w sposób etyczny należy spełnić określone, zaproponowane przez Habilitanta warunki, takie jak: uzasadniona potrzeba zastosowania niesprawdzonego leku, brak zagrożenia dla badań klinicznych nad lekiem, dane naukowe sugerujące, że terapia może być bezpieczna i skuteczna, bezpośrednia korzyść terapeutyczna dla pacjenta jako główny cel zastosowania TzZLN, świadoma zgoda pacjenta na przeprowadzenie terapii, równe szanse na dostęp pacjentów do terapii, niezależna ocena projektu terapii i upowszechnianie wyników leczenia; - istnieją uzasadnione przesłanki do opiniowania programów TzZLN (jako zawierających w sobie unikalne połączenie aspektów leczniczych i badawczych), przez komisje bioetyczne (zajmujące się głównie opiniowaniem badań klinicznych, w tym – badaniem skuteczności i bezpieczeństwa leków). Przesłankami tymi są: pozyskiwane w trakcie stosowania programów TzZLN dane dotyczące skuteczności i bezpieczeństwa stosowanych leków, zasadność pozyskiwania świadomej zgody pacjentów na poddanie się niesprawdzonej terapii, zapewnienie wysokich standardów w realizacji programów TzZLN – poprzez ocenę kwalifikacji lekarza, który ma taką terapię prowadzić, ocena kryteriów włączenia pacjentów do – i wyłączenia z programu TzZLN, ocena dotychczasowych danych o bezpieczeństwie i skuteczności nowego leku – co uzasadniałoby jego użycie u większej grupy pacjentów poza badaniem klinicznym; - każdy kodeks

etyki lekarskiej powinien zawierać zapisy/zalecenia, dotyczące podstawowych aspektów TzZLN, tj. jej natury (czy jest elementem badań biomedycznych czy praktyki klinicznej), sytuacji uzasadniających jej zastosowanie (np. wdrożenie tylko w ciężkich chorobach, w przebiegu których nie można zastosować leku sprawdzonego), środki bezpieczeństwa (np. świadoma zgoda pacjenta), dodatkowe obowiązki lekarza, np. zbieranie i publikowanie danych, dotyczących skuteczności i bezpieczeństwa prowadzonej TzZLN.

Przedstawione powyżej osiągnięcia badawcze Habilitanta stanowią oryginalny i twórczy wkład do wiedzy na temat problemów etycznych, związanych z prowadzeniem TzZLN. Są wyrazem innowacyjnego podejścia do kwestii identyfikacji oraz rzetelnej analizy kluczowych aspektów etycznych TzZLN, opartego bowiem na systematycznej analizie ilościowej danych dotyczących omawianej terapii.

Obok znaczenia poznawczego, prezentowane w publikacjach oryginalnych wyniki własnych badań, zaś w pracach poglądowych – propozycje praktycznych rozwiązań, mają znaczący aspekt aplikacyjny.

Wyniki omawianego cyklu badań, zamieszczone na łamach prestiżowych czasopism, o międzynarodowym zasięgu i wysokim współczynniku oddziaływania, zostały wcześniej poddane ocenie Recenzentów, która to potwierdziła wysoki poziom naukowy i oryginalność publikacji, przedłożonych następnie przez dr Jana J. Borysowskiego jako osiągnięcie habilitacyjne.

4. Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Działalność dydaktyczna dr Jana J. Borysowskiego związana jest z nauczaniem (od 2010r.) studentów kierunku lekarskiego, także prowadzonego w języku angielskim, przedmiotu: *immunologia kliniczna*, oraz – (od 2015r.) studentów kierunku lekarskiego i lekarsko-dentystycznego, przedmiotu: *rzetelność badań naukowych*. Habilitant był Promotorem 3 prac magisterskich, realizowanych na Wydziale Nauk o Zdrowiu WUM.

Za osiągnięcia dydaktyczne został uhonorowany Zespołową Nagrodą Dydaktyczną I Stopnia JM Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Habilitant uczestniczył w organizacji Konferencji pt. *Medical, ethical and legal aspects of experimental therapy*, pełniąc funkcję Członka Komitetu Organizacyjnego oraz Przewodniczącego sesji. Konferencja ta zainspirowała Habilitanta do opracowania publikacji wraz ze współautorami z New York University, WHO, Europejskiej Agencji Leków, Uniwersytetu Warszawskiego i Uniwersytetu Wrocławskiego, opublikowanej następnie z pierwszym autorstwem Habilitanta, na łamach *Journal of Epidemiology & Community Health*.

W latach 2009 – 2020 był Członkiem Rady Naukowej Instytutu Transplantologii WUM, a w latach 2017 – 2021 – Członkiem Narodowego Komitetu do spraw Współpracy z Europejską Siecią Komisji ds. Rzetelności w Nauce (ENRIO) PAN. Od 2021 roku jest Członkiem Rady Dyscypliny Nauk Medycznych WUM.

5. Wniosek końcowy

Oceniając wysoce pozytywnie całokształt dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Jana J. Borysowskiego stwierdzam, iż spełnia On wszystkie formalne wymogi stawiane Kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. Jest doświadczonym pracownikiem naukowym, dobrze przygotowanym do prowadzenia samodzielnych badań, do kierowania zespołem naukowym, do publikowania prac w czasopismach o międzynarodowej renomie, do

nawiązywania naukowej współpracy i kształcenia młodej kadry naukowej. Jest uznanym Specjalistą w dziedzinie etyki medycznej, a zwłaszcza – aspektów etycznych terapii z zastosowaniem niezarejestrowanych produktów leczniczych. Odzwierciedleniem Jego imponującego dorobku naukowego są prace zamieszczone w wysoko punktowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, znajdujących się na liście Filadelfijskiej. Dorobek ten jest oryginalny i ważny zarówno z punktu widzenia poznawczego jak i aplikacyjnego.

Z pełnym zatem przekonaniem przedkładam Wysokiej Radzie Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego wniosek o kontynuowanie postępowania w sprawie nadania dr Janowi Jakubowi Borysowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

prof. dr hab.n.med. Krystyna Olczyk